

sprknd.

kerkmagazine Protestantse Gemeente

Alblasserdam

#68 • FEBRUARI 2026

Protestantse Gemeente
Alblasserdam

Maak kennis met

**ds. Marianna
van de Graaf**

**De
klipdas**
Dieren in de Bijbel

**De Veertig-
dagentijd**
Quiz

**De reiskameraad
Ida Gerhardt**
Uitgelicht

‘We mogen best dankbaar zijn met onze Protestantse Kerk’

TEKST: MARK DEN BOER

Arjan Bas is sinds kort diaken met een bijzondere opdracht: de classis. De classis is volgens hem het meest onzichtbare onderdeel van de kerk, maar tegelijk ook onmisbaar. Daarom vindt hij het belangrijk erover te vertellen.

Sinds 1 januari is Arjan scriba van de classis Zuid-Holland Zuid. Daarnaast gaat hij meedraaien met de diaconie in de Grote Kerk. ‘Dit omdat ik graag betrokken wil zijn bij mijn wijkgemeente’, legt hij uit. ‘Ik hoop iets vanuit de classis in te brengen bij de diaconie en andersom. Het gaat dan twee kanten op. We moeten nog kijken hoe we dat precies gaan invullen.’

Uit interesse in het beroepingswerk was Arjan op internet aan het zoeken toen hij op de website van de classis Zuid-Holland Zuid terecht kwam. ‘Daar stond een oproep dat ze een scriba zochten, dat sprak me zo aan dat ik daar toen op heb gereageerd.

Het bovenplaatselijke werk heeft mijn interesse. Ik ben in het verleden al eens afgevaardigde naar de classis en de synode geweest. Toen was het trouwens nog de classis Alblasserdam. In 2018 zijn classes samengevoegd, er zijn er nu 11 in Nederland. Alblasserdam valt tegenwoordig onder Zuid-Holland Zuid. Daar horen meer dan 200 gemeenten bij, van Hoek van Holland tot Vianen; de hele onderkant van Zuid-Holland.’

Onze classis bestaat uit ongeveer 30 afgevaardigden vanuit de gemeenten. Er is ook een classis-predikant. ‘De classis is het meest onzichtbare onderdeel van de kerk, maar tegelijk ook onmisbaar’, vervolgt Arjan. ‘Het mooie

van de classis is dat je direct met gemeenten te maken hebt en hen kunt helpen. De taak van de classis is om gemeenten te ondersteunen op allerlei gebied, zoals pastoraat, beroepingswerk en samenwerking tussen gemeenten. Spelen er problemen in de gemeente, dan helpt de classis daar ook bij. Dat zijn soms best heftige dingen, zoals seksueel misbruik. Je leert in de classis dat de kerk niet de ideale wereld is, daar gaan ook wel eens dingen fout. Maar er gebeuren ook veel mooie dingen. Binnen zo’n grote classis zijn de verschillen trouwens groot, van behoudend Alblasserwaard tot grote steden zoals Rotterdam. Dat is ook wel weer het mooie, dat je er samen iets van kunt maken.’

Namens de classis is Arjan ook lid van de landelijke synode. Vanuit elke classis worden vijf ambtsdragers afgevaardigd. ‘Ik vervang

Arjan Bas

(1969) woont al zijn hele leven in Alblasterdam. Hij is getrouwd met Ada en studeerde aan de HEAO, richting informatica. Hij heeft van zijn hobby zijn beroep gemaakt. Hij werkt bij Cap Gemini en schrijft software, met name op het gebied van documentbeheer en werkprocessen. Arjan is lid van de Grote Kerk.

iemand die is overleden. Elk synodelid doet het voor vijf jaar, ik vul dat nu voor één jaar in. De synode houdt zich bezig met landelijk beleid van de Protestantse Kerk. We zijn nu druk met het maken van goed slachtofferbeleid en het zoeken van een oplossing voor de problemen die spelen op de werkvloer bij de dienstenorganisatie van de Protestantse Kerk. En met de introductie van de pastor, een nieuwe rol naast de predikanten

en kerkelijk werkers. Dat is een dominee die in minder ingewikkelde gemeenten aan de slag kan. Dat helpt gemeenten een dominee te vinden die bij de gemeente past en het draagt ook bij aan het verlichten van het predikanten tekort. We mogen best dankbaar zijn met onze Protestantse Kerk. Het is een hele brede kerk, maar toch vinden we manieren om samen kerk te zijn, ondanks alle verschillen!’

'Ik wil op allerlei manieren verbindend bezig zijn'

TEKST: JOKE VEERMAN EN WILLEKE DE GRUIJTER

Een kennismaking op papier met de nieuwe wijkpredikant van De Brug, ds. Marianna van de Graaf. Papier is geduldig, zegt men, maar een levendige ontmoeting vangen in woorden valt niet mee...

Ds. Van de Graaf die in maart 2025 haar zilveren ambtsjubileum vierde, werd geboren als oudste van drie kinderen. Haar ouders waren bij haar komst net terug van hun studie- en werkperiode 1968-1970 als theologiestudenten in Roemenië. In die periode was het IJzeren Gordijn nog stevig intact. Vanuit Nederland werden studenten uitgezonden om de Hongaars sprekende protestantse gelovigen in het land te ondersteunen. Terug in Nederland maakte haar vader zijn studie af. Haar moeder zorgde voor het gezin en zou een aantal jaren later haar studie vervolgen. De eerste gemeente waarin haar vader beroepen werd, was in

Zuidland. Daarna volgde Vlaardingen en lange tijd was hij werkzaam in Rotterdam, waar hun oudste dochter naar het Marnix Gymnasium ging.

Marianna deed op 17-jarige leeftijd belijdenis en ging een jaar later op kamers in Utrecht. Ze was – hoewel ze voor de theologiestudie koos - helemaal niet van plan in de voetsporen van haar ouders te treden. 'Totaal niet, nee. Het beroep leek me veel te zwaar. De grote verantwoordelijkheid, al die avonden van huis, de moeilijke gesprekken met gemeenteleden. Maar er veranderde veel toen ik een roepingervaarde om naar Roemenië te gaan. Ja, net als mijn

ouders ooit. Het liep eigenaardig. Eind 1989 was de Muur gevallen en nu werden niet alleen stellen maar ook alleengaanden uitgenodigd. Ik was bij mijn ouders op bezoek en net op dat moment werden zij gebeld, omdat er voor het nieuwe studiejaar nog niemand gevonden was. M'n vader piekerde of hij iemand wist. Hij zei: 'Jij weet toch zeker dat je niet wilt gaan Marianna?' En ineens wist ik dat niet zo zeker meer... Ik voelde dat ik moest gaan. En dat deed ik, met lood in mijn schoenen, september 1992. In Roemenië mocht je als theologiestudent al snel preken, in Nederland kwam dat pas later in de studie. We werden vooral academisch geschoold, de praktijk was maar een klein onderdeel. Dat was in mijn gastland anders. Na een half jaar vond men dat ik het Hongaars voldoende beheerste om te preken, en met Pasen 1993

was het zover. Net als voor andere jongeren van mijn leeftijd. Ik heb heel veel beleefd in die Roemeense periode. Het predikantschap voelde anders aan. Ik zag er niet meer zo tegenop, ook leeftijdgenoten durfden ervoor te kiezen. Terugkijkend heb ik steeds ervaren dat het zo moest gaan, dat het goed was. Ik ervaar het als leiding van God als er van verschillende kanten bevestigingen komen op keuzes die ik maak.'

Veelzijdigheid

Na haar studie werd Marianna beroepen in Oosternijkerk, het uiterste puntje van Friesland. 'Vanuit mijn werkkamer zag ik de dijk waarachter de Waddenzee ligt. Het was goed daar te zijn, los te komen van mijn ouders. Ik moest niet een kopie van hen worden, hoewel ze als klankbord belangrijk voor me zijn.' Later

volgde Poortugaal, aansluitend Maasdam. 'De veelzijdigheid van het werk van een gemeentepredikant vind ik geweldig, ik geniet van alle uiteenlopende activiteiten! Dat is wel een handicap aangezien niemand thuis commentaar geeft als ik 60 uur werk. Ik moet zélf opletten en een vrije dag als vrije dag laten staan – uitzonderingen daargelaten.

Ik voel me heel bevoorrecht dat mijn werk daar mag zijn waar dat kostbare lijntje tussen God en mensen is. Er gebeuren zulke bijzondere dingen!' Als voorbeeld vertelt Marianna over een jongeman die door het bekijken van de onlinediensten geholpen werd in zijn zoektocht naar geloof, naar God. Door een vriend werd hij aangespoord de dominee eens te bellen en dat kreeg een verrassend vervolg. Als twintiger ontbreekt hij na zijn eerste Paastijd

in de kerk zelden. Al vindt hij het jammer daar weinig generatiegenoten te treffen. 'Mensen hebben elkaar nodig. Tegenwoordig is het gewoonte geworden vooral te doen wat je zélf wilt. Dat is wel wat beperkt. Het is niet verkeerd als je voor ánderen naar de kerk gaat, bijvoorbeeld omdat ze iets vieren of gedenken, of omdat de kinderen er iets doen. Of eenvoudig omdat het voor anderen fijn is dat jij er ook bent.'

De kerk is niet alleen fijn, er gebeuren ook moeilijke en verdrietige dingen. 'Als dochter van de dominee zag ik ook de te menselijke kant van de kerk. Er gaan dingen mis. Iets kleins kan een reden worden om nooit meer mee te doen. Van de kerk en van kerkmensen zijn de verwachtingen altijd hoger, dat is iets ingewikkelds. Maar we zijn allemaal mensen die fouten maken...'

Nieuwe periode

Wijkgemeente De Brug ontstond uit de fusie van de gemeenten rond de Havenkerk en de Ontmoetingskerk. 'Met mijn komst begint een nieuwe periode. Voor iedereen ben ik nu de nieuwe predikant. De kerk wordt verbouwd tot een huis waar iedereen thuis mag zijn en niet slechts te gast. Ik wil op allerlei manieren verbindend

bezig zijn. Om te beginnen komen er kennismakingsmomenten, steeds aansluitend aan de kerkdienst. Daar zie ik naar uit. En natuurlijk naar het samen zingen, dat doe ik zo graag! Nee, dominees geven niet hun lievelingsliederen op in de diensten, we zingen uit de breedte van wat er is. Tenzij het bijbels gezien niet klopt. Zoals dat dooplied waarin

het lijkt of God pas maanden na de geboorte van een kindje in beeld komt en de naam gaat noemen. God staat aan het begin! En de lofzang tot zijn eer gaat door, in alle tijden en op alle plaatsen.'

In de ontmoeting spraken we over liederen. Dominee Van de Graaf vertelde: 'Een lied wat ik graag zing, past niet zo in morgendiensten. We horen het tegenwoordig minder...'

Daarom nu hier dit lied. Om mee te zingen in de dankgebeden.

*De dag, door Uwe gunst ontvangen,
is weer voorbij, de nacht genaakt;
en dankbaar klinken onze zangen
tot U, die 't licht en 't duister maakt.*

*Die dan, als onze beden zwijgen,
als hier het daglicht onderduikt,
weer nieuwe zangen op doet stijgen,
ginds waar de nieuwe dag ontluikt.*

*Zodat de dank, U toegezonden,
op aard nooit onderbroken wordt,
maar steeds opnieuw door mensenmonden
gezongen en gesproken wordt.*

*Voorwaar, de aarde zal getuigen
van U, die thans en eeuwig zijt,
tot al Uw schepselen zich buigen
voor Uwe liefde' en majesteit.*

De Klipdas

TEKST: ANTJE KIEVIET

De klipdas is, waarschijnlijk verrassend om te lezen, bijna wekelijks in mijn gedachten. Een heel aantal jaar geleden vond ik een steen die eruit zag als een rots met twee plateau-tjes en op dezelfde dag vond ik twee kleine stenen, waarvan ik er één tot klipdas doopte. Hij zit sinds jaar en dag op het plateautje op de steen in de kast.

De klipdas komt drie keer voor in de Bijbel.

In Leviticus 11:5 wordt hij genoemd in een rijtje met de haas en het varken als onrein dier omdat hij

Wilt u ook een keer iets schrijven voor de rubriek Dieren in de Bijbel? Mail dan naar redactie-SPRKND@pga-alblasserdam.nl

wel herkauwt maar geen gespleten hoeven heeft. In Spreuken 30:26 komen we de klipdas opnieuw in een rijtje tegen, maar nu met de mier, de sprinkhaan en de hagedis. Het worden kleine maar wijze dieren genoemd: de klipdassen omdat 'ze een volk zonder macht zijn, maar hun huis in de rotsen bouwen.' Ook in Psalm 104:18 komen we de klipdas tegen. Als bezongen wordt hoe God alles heeft gemaakt, lezen we: 'de rotsen zijn gemaakt voor de klipdas.'

Ik koester mijn kleine stenen klipdas: de kleine zwakke klipdas woont in hoge bergen. Daarin hoor ik de woorden van 2 Korinthe 12:9: 'Mijn genade is u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.' En een plek hebben in de rotsen, daar klinkt Psalm 90 in door: 'Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal overnachten in de schaduw van de Almachtige. Ik zeg tegen de HEERE: Mijn toevlucht en mijn burcht, mijn God, op Wie ik vertrouw!' De klipdas en de mus en wij krijgen een veilige plek van en bij God.

Club Samuël

Het is woensdagavond kwart voor zeven. Vol enthousiasme stormen de eerste kids de trap van Het Vooronder af. “Meester, meester, gaan we vanavond nog voetballen?”

“Juf, we gaan toch wel knutselen, of slijm maken?”

Club Samuël is een club waar de kinderen het erg naar hun zin hebben en zichzelf mogen zijn. De meeste kinderen zijn tussen de 10 en 12 jaar oud en zitten in groep 7 en 8 van de basisschool. Gemiddeld komen er 15 tot 20 kinderen op een clubavond en ze komen in het winterseizoen gemiddeld 10 avonden bij elkaar. We houden onze clubavonden in Het Vooronder van de Grote Kerk van kwart voor zeven tot kwart over acht.

We zijn dit seizoen gestart met één juf en drie meesters. Juf Anne-lies de Keizer, meester Arjan de Winter, meester Lennard Stolk en meester Benny Visser. Meester Arjan heeft, na veel jaar met plezier de club te hebben geleid, in oktober afscheid genomen vanwege zijn werkzaamheden als ouderling in de kerkenraad. We zijn dankbaar dat hij in deze periode is vervangen door een

nieuwe juf en meester; juf Anne en meester Thijs van Beek. Zodoende zijn we nu zelfs met z’n vijven, twee juffen en drie meesters.

De meeste avonden hebben een gelijke invulling. We beginnen de avond met zingen en gebed, waarna we een Bijbelgedeelte behandelen aan de hand van de HGJB-methode voor kinderen. Dit werken we vaak uit met een praktische opdracht of een korte quiz. Hierna zingen we met elkaar nog een bijpassend lied, waarna het pauze is. De kinderen verdringen zich dan zowel voor als achter de bar voor een beker limonade en een lekkere koek, om daarna snel richting de tafeltennistafel te rennen voor een potje

‘rond-de-tafel’. Wie daar niet meer bij kan gaat even met de voetbal zijn skills oefenen of kletst wat bij met vriendinnen.

Na de pauze doen we vaak iets creatiefs of actiefs, zodat de kids hun overige energie verder kwijt kunnen. Een bijzonder knutselwerk is meestal in trek bij de meiden, terwijl de jongens vaker enthousiast worden van een potje twee-tegen-twee voetbal in de zelfgebouwde voetbalkooi. Meestal hebben we het met elkaar zo naar ons zin, dat de tijd na de pauze te snel voorbij is. De avond eindigen we met elkaar met dankgebed, waarna de kids weer, via dezelfde trap als ze gekomen waren, naar boven rennen. Wachtend op een volgende clubavond.

*“ We vinden het
waardevol
dat we de kinderen
iets mee mogen geven
van wie God is en voor
hen wil zijn*

Eén avond in het seizoen kijken we met elkaar een mooie en spannende film. Hierbij mag popcorn en chips niet ontbreken. En aan het einde van het seizoen hebben we met elkaar ons jaarlijkse clubbuitje. Dit is voor de kinderen vaak het hoogtepunt van het seizoen. Ze kijken er reikhalzend en vol spanning naar uit! De laatste keer gingen we met elkaar lasergamen en patatjes eten, waarna we afscheid namen van de 'oudste' kinderen van groep 8, die na het seizoen naar club Immanuel gaan.

Als juffen en meesters zijn we erg dankbaar en vinden het waardevol dat we de kinderen op deze avonden iets mee mogen geven van wie God is en voor hen wil zijn.

*Leiding club Samuël
Anne en Thijs van Beek, Anne-
lies de Keizer, Lennard Stolk en
Benny Visser*

In memoriam Wim van Wijngaarden

Op donderdag 25 december, eerste kerstdag, overleed op de leeftijd van 64 jaar ons gemeentelid Willem van Wijngaarden. Wim was een bijzondere en geliefde broeder. Op zondag was hij altijd vroeg in de kerk en dan zat hij achter in de kerk in zijn rolstoel. Wim had een vriendelijk en opgeruimd karakter, hij was graag onder de mensen. Toch was het leven voor Wim niet gemakkelijk. Hij is al jong zijn vrouw Erika verloren. Hij heeft diverse zware operaties moeten ondergaan.

En meer dan eens was menselijk gezien de kans groot dat hij er niet doorheen zou komen. De Heere heeft hem er echter telkens weer doorheen gedragen. Wim beseft heel goed dat het de Heere was die hem bewaarde. Tegelijkertijd mocht hij ook getuigen van de hoop die in hem was. 'Als het wel sterven wordt, dan is het echt goed' zo zei hij een aantal weken voor zijn sterven. 'Dan mag ik voor altijd bij Hem zijn.'

Enkele dagen voor het kerstfeest brak hij t.g.v. een val zijn heup. Zijn lichaam was te zwak om nog te herstellen. De Heere nam hem op eerste kerstdag tot zich. Op maandag 5 januari hebben we na een afscheidsdienst in de Grote Kerk het lichaam van Willem van Wijngaarden begraven in het graf waar ook zijn vrouw Erika begraven ligt.

We denken aan zijn beide dochters en allen die bij hen horen. We bidden jullie van harte de dragende nabijheid van onze God toe.

Huwelijksjubileum

Donderdag 19 februari mogen **Nico en Hannie Groenedijk - Paulus** gedenken 55 jaar getrouwd te zijn.

Op vrijdag 20 februari mogen **Adriaan en Alinda Arke-raats - Maassen** gedenken 25 jaar getrouwd te zijn.

We feliciteren beide echtparen met dit jubileum en wensen hen Gods rijke zegen voor de toekomst.

Ichthuskerk

MEDEDELINGEN | BERICHTEN

We beleven met elkaar de tweede maand van het jaar 2026. Langzaam maar zeker worden de dagen langer en lichter. We gaan richting de lente. In de kerk is het echter nog volop winterseizoen met allerlei activiteiten. Veel kringen komen met regelmatig bij elkaar, wekelijks zijn de catechisanten aanwezig. Er is een groep belijdeniscatechisanten die zich voorbereidt op het ja-woord. Ik zou zeggen, laten we dit met elkaar volhouden en steeds weer elkaar opzoeken.

Gezinsdiensten

In ons dorp hebben we de mooie gewoonte dat er een zekere vorm van samenwerking is tussen de christelijke scholen en een aantal van de kerken. Dat leidt tot een tweetal weken waarin er op de scholen contactmomenten zijn met de voorgangers. De afsluiting van deze week vindt plaats in de ochtenddienst van 8 februari. De gezinsdienst op die zondagmorgen is dus op de kinderen afgestemd. Dit jaar is het centrale thema: 'wat een wonder'. Een van de wonderen die Jezus deed staat centraal in de dienst.

Twee weken later op 22 februari hebben we in het kader van de afsluiting van de Ichthus-Inn opnieuw een gezinsdienst. We sluiten dan aan bij het thema van de Ichthus-Inn, "De Koning komt".

Gelezen

'Het is de triomfantelijke boodschap van het evangelie dat ook de demonische machten onder het gebied, de zeggenschap van Jezus Christus staan. Niet slechts onder de heerschappij van God in Zijn almachtige regering van de wereld. Dat is reeds een diepgaande en bijzondere troostrijke gedachte: dat de schepping met al haar hoogten en diepten in de hand van de Schepper is. Dat kan men toepassen op al de openbare en verborgen dingen. Ook op al de dingen van het hart en het leven van de enkele mens en op de dingen van de grote wereldpolitiek en de geschiedenis. In dat alles gaat het gedurig geducht demonisch toe. Daar zijn wij als mensen niet tegen opgewassen. Maar de Here God is dat wel. Dat moet men maar even tot zich laten doordringen – dan heeft men weer ruimte om werkelijk te durven leven.'

A.A. van Ruler

Tot slot

Voor u en jullie allen een hartelijke groet. Graag zie ik jullie in levenden lijve rond de diensten, in het pastoraat of op straat.

Michel van Heijningen

"De Koning komt"

Dat is het thema voor de Ichthus-Inn deze voorjaarsvakantie. Op 18 februari hopen we er weer een leuke, gezellige en leerzame ochtend van te maken. Vanaf 9.45 zijn de kinderen welkom in de Ichthuskerk om te komen zingen, kijken naar toneel en te knutselen. Zo hopen we er voor alle kids in de leeftijd van 4-12 jaar een geslaagde ochtend van te maken.

De zondag na de Ichthus-Inn zal deze dag afgesloten worden met de 'Gezinsdienst' die om 9.30 zal beginnen in de Ichthus kerk.

We hopen jullie allemaal te zien bij de Ichthus-Inn! Groetjes van de organisatoren.

Geboortes

Op 8 januari werden **Hans en Anja Romeijn** trotse ouders van hun zoon **Bastiaan Johannes** die

“ Het is de triomfantelijke boodschap van het evangelie dat ook de demonische machten onder het gebied, de zeggenschap van Jezus Christus staan

ze Juda noemen. Wij feliciteren hen van harte en wensen hen met Juda veel zegen en vreugde. Juda heeft op dit moment ondersteuning nodig en ligt daarom in het

ziekenhuis. We hopen en bidden dat het snel beter met hem gaat.

Zaterdag 10 januari werden **Marien en Marina Verheij** verblijd

met de geboorte van **Arielle Cornelia**. Arielle is het zusje van Brianna. Wij feliciteren hen van harte en wensen hen samen veel zegen van God toe.

Sta op

We zijn als wijkgemeente De Brug gezegend met een grote groep vrijwilligers op heel veel terreinen. Wat wel steeds meer een beperking en uitdaging wordt, is dat vacatures in de kerkenraad niet worden vervuld. Dit is geen vraagstuk van de kerkenraad, dit is een gemeenschappelijke uitdaging in onze gemeente. Daarom, in aansluiting op de eerdere oproep in de gemeente: Sta op! Sta op, ook als je misschien niet veel tijd hebt, als je niet zeker weet of je het kan of als je niet precies weet wat er van je verwacht wordt. Want dat geldt ook voor de huidige kerkenraadsleden. Sta op, ga in gesprek, stimuleer jezelf en anderen om de stap te zetten. Zodat we ook op dat punt onszelf als gezegend mogen gaan beschouwen.

Dirk Louter, vz. Kerkenraad.

Zondagmiddag 8 februari

Om half vier begint het **Kids Kerk Festival** in De Pion aan de Waalsmondelaan. Zingen, spelen, knutselen rond het verhaal van Noach. Als je het leuk vindt, mag je gerust verkleed als dier komen!

Om vier uur gaat Henry Wolterink voor in de **prikkelarme dienst** in de Ontmoetingskerk,

de piano wordt bespeeld door Harry Heijstek.

Wij verwelkomen

Op 3 januari werd **James Jannik** geboren, zoon van **Antoon en Vania Meijer – Rukmanti**. Hij is de kleine broer van **Henry**. Van harte gefeliciteerd, Gods zegen gewenst in de zorg voor jullie kinderen!

Wij gedenken

Leendert Willem van Vuuren
31-8-1927 – 13-12-2025

Op zaterdag 20 december 2025 hebben we Leendert Willem van Vuuren te ruste gelegd bij zijn vrouw Aria, die zes jaar eerder overleed. De dankdienst stond in het teken van woorden uit psalm 23: “naast mij gaat Gif”, een echo van hun trouwtekst uit psalm 33:20. Het lange leven van Leen van Vuuren was veelbewogen; dankzij het vertrouwen in de Eeuwige kon hij zijn kinderen, klein- en achterkleinkinderen een hartelijke en stabiele basis bieden. Leen had weinig nodig om te

kunnen genieten. Hij was een sociaal bewogen mens met oog voor zijn omgeving en voor de wereld. Dat vond hij de normaalste zaak van de wereld: je gaven inzetten en je mogelijkheden benutten. Dat leefde hij voor. Leen was groots met zijn nageslacht: het eerste wat hij me liet zien waren geweldige foto's van zijn achterkleinkinderen – op zijn mobiel, opa appte dagelijks! Die mooie band zal nu op een andere manier ingevuld worden, in liefdevolle en dankbare herinnering.

Drs. Marijke de Heer

Willem Johannes (Wim) de Waaij
24 april 1938 – 16 december 2025

Op 23 december namen we in de Ontmoetingskerk afscheid van Wim de Waaij. Wim en Juul waren dit jaar 58 jaar getrouwd. Wim kenden velen als een bezige bij, op wie nooit tevergeefs een beroep kon worden gedaan. Van huis uit samen met Juul en de kinderen op en top Havenkerkers, die hun weg na de samenvoeging

ook naar de Ontmoetingskerk wisten te vinden om daar méér dan een steentje bij te dragen. In de dienst stond de dankbaarheid voor het leven van Wim centraal. We lazen uit Psalm 84 vers 5a hun trouwtekst en uit de brief van Paulus aan de Colossenzen 2:17 de tekst van Wim bij zijn belijdenis. Beide teksten: “Gelukkig wie mag wonen in Uw huis” en ‘Doe alles wat u zegt of doet in de Naam van de Heer Jezus, terwijl u God de Vader, dankt voor Hem’ waren voor Wim en Juul leidend in hun leven. Delen in de grote dankbaarheid jegens de Schepper en de nabijheid van Jezus Christus, inspireerde hun leven. De dienst stond in het teken van de vreugdevolle herinnering aan wie en hoe Wim was. Tot steun en troost en sterkte voor allen die hem zullen missen.

Ds. Rob Fechner

IJsbrand Aalbert van Dieren

14 juli 1945 – 1 januari 2026

Op 8 januari was het afscheid

in de aula op de begraafplaats. Muziek, een gedicht, uit de Bijbel mooie woorden van Paulus. Geloof Hoop en Liefde, deze drie, maar de meeste daarvan is de liefde. De liefde die te vinden is bij God, in Jezus zichtbaar geworden door zijn komst op aarde. IJsbrand van Dieren, geboren als middelste kind in het gezin van 5, verhuisde van Bleskensgraaf / Hofwegen naar Alblasserdam. Zijn mooiste tijd was bij de Marine. Hij trouwde met zijn Martha. Later werkzaam bij scheepswerf Van der Giessen/de Noord in Alblasserdam en Krimpen aan de IJssel. Altijd op de fiets. Na 43 jaar verplicht met pensioen. Genieten van vakanties, de (klein)kinderen. Hij was een man van ‘geen woorden, maar daden’. Groot verdriet kwam in zijn leven toen Martha in 2020 overleed. Het alleen zijn was zwaar. Wanneer de zon scheen moest hij naar buiten, fietsen. En toen kwam Alie en haar gezin in zijn leven. Een mooie tijd. Maar langzaam

werden dingen moeilijker. Gelukkig kreeg hij een mooie plek in De Wieken in Papendrecht. Helaas ging zijn gezondheid snel achteruit. Eind december baden we aan zijn bed het Onze Vader en luisterden naar het lied dat op de rouwkaart staat ‘Dan zweef ik op de wind, gedragen door Uw Geest; en de kracht van Uw liefde’. Op de eerste dag van het nieuwe jaar 2026 is IJsbrand Aalbert van Dieren Thuis gehaald door Zijn Heer, geborgen in Zijn Liefde en Licht.

Janny van Bockel

QUIZ OVER *de Veertigdagentijd*

SAMENSTELLERS: PAULUS-JAN EN ANTJE KIEVIET

IN FEBRUARI BEGINT DE JAARLIJKSE VEERTIGDAGENTIJD, DIE GROTENDEELS SAMENVALT MET DE LIJDENSTIJD. HOEVEEL WEET U VAN DE VEERTIGDAGENTIJD? TEST HIER UW KENNIS. DE ANTWOORDEN ZIJN TE VINDEN OP PAGINA 16.

1. Waarom wordt er in de Veertigdagentijd gevast?

- A. Om bewust toe te leven naar Pasen.
- B. Als uiting van inkeer.
- C. Om jezelf te oefenen in soberheid.
- D. Al deze antwoorden zijn goed.

2. Hoeveel dagen zitten er tussen het begin en einde van de Veertigdagentijd?

- A. 40
- B. 41
- C. 46
- D. 50

3. Op welke manier wil God dat we vasten, volgens Jesaja?

- A. Je hoofd deemoedig laten hangen en een rouwkleed aandoen.
- B. Niets eten dan het brood van de verdrukking.
- C. Gevangenen bevrijden en hongerigen voeden.
- D. Weeklagen vanwege de zonde.

4. Waar dankt Aswoensdag zijn naam aan?

- A. Aan de as van de rode koe (Numeri 19)
- B. Aan de as van het eten dat aan het begin van de vastentijd verbrand werd
- C. Aan de as als teken van de eindigheid van het leven
- D. Aan de as van het paasvuur

5. Op welke datum begint de Veertigdagentijd in 2026?

- A. 15 februari
- B. 18 februari
- C. 22 februari
- D. 28 februari

6. Wat zei Jezus over vasten?

- A. Vasten is voor mensen die treuren.
- B. Vasten is een zwaar juk.
- C. Vasten is een teken van berouw.
- D. Christenen horen twee keer per week te vasten.

7. Wat heeft de vastentijd met carnaval te maken?

- A. Carnaval markeert het begin van de vastentijd.
- B. Carnaval is een onderbreking in het midden van de vastentijd.
- C. Carnaval markeert het einde van de vastentijd.
- D. Carnaval heeft niets met de vastentijd te maken.

8. Alle zondagen in de Veertigdagentijd hebben een naam: Invocabit, Reminiscere, Oculi, Laetere, Judica. De laatste heet Dominica in Palmis. Waarom?

- A. Naar Las Palmas, waar deze zondag uitbundig gevierd werd.
- B. Naar de palmen van Jezus' handen, die bij de kruisiging werden doorboord.
- C. Naar de palmtakken die op de weg werden gelegd bij Jezus' intocht in Jeruzalem.

- D. Naar de palmbomen die langs de kruisweg stonden.

9. Wat hebben kuikens met de veertigdagentijd te maken?

- A. De kuikens verwijzen naar het kraaien van de haan (Petrus).
- B. Kuikens eten de eerste 40 uur van hun leven niet.
- C. Omdat men tijdens het vasten geen eieren at, waren er met Pasen extra veel kuikens.
- D. Een kuiken komt na veertig dagen uit het ei.

10. "Wij gebruiken het vasten om het vlees (de oude mens) te verzwakken en te onderwerpen, opdat het niet te losbandig worde." Van wie is deze uitspraak?

- A. Aurelius Augustinus
- B. Thomas à Kempis
- C. Johannes Calvijn
- D. Paus Johannes Paulus II

Algemene berichten

MEDEDELINGEN | BERICHTEN

Inschrijving Dabar 2026 geopend

Dabar helpt jongeren te groeien in geloof, en het missionaire werk betekent veel voor campinggasten en kinderen. Vanaf nu is het mogelijk om je in te schrijven voor de komende zomer, via de website van de IZB. Helpt u mee met werven?

Afgelopen jaar deden meer dan 250 jongeren mee aan Dabar. We kregen inspirerende verhalen terug: vrolijke kinderclubs, waardevolle gesprekken over het geloof met tieners, en ouders op de camping die hun kind voor het eerst voorlasen uit een ontvangen kinderbijbel. Daarnaast waren er vier pop-up campings,

waarmee gezinnen met een minimuminkomen toch een zorgeloze vakantie konden beleven. Dabar raakt mensen met de liefde van Christus!

Ook voor de jongeren zelf is de impact groot. Dabar daagt hen uit om hun geloof te delen in woord en daad, om samen te werken als team en om hun talenten in te zetten. We horen vaak hoe Dabar jongeren laat groeien in geloof. Jaren later blijken veel 'dabaristen' nog steeds actief in missionair werk en in de kerk. Het is daarom voor gemeenten een waardevolle investering om jongeren aan te moedigen om Dabar te doen. De plaatselijke commissies hebben in overleg met de IZB de

periodes voor 2026 vastgesteld. Het zou prachtig zijn als jongeren in de gemeenten gestimuleerd worden om een deel van hun vakantie aan dit werk te wijden. Op onze website staan alle plaatsen en periodes vermeld, met de mogelijkheid om je direct aan te melden.

Doe jij mee? En helpt u mee met werven? Kijk voor campings en periodes op www.izb.nl/dabar.

Antwoorden quiz pag. 6 en 7

- 1 D;
- 2 C (op de zondagen wordt niet gevestigd);
- 3 C (Jes. 58:6);
- 4 B (de voorganger zet een askruisje op het voorhoofd);
- 5 B;
- 6 A (Mark. 2:19-20);
- 7 A;
- 8 C (Joh. 12:13);
- 9 C;
- 10 C.

“Dabar helpt jongeren te groeien in geloof”

De reiskameraad

TEKST: PAULUS-JAN KIEVIET

Het gedicht is te vinden in de *Verzamelde gedichten* van Ida Gerhardt (nieuw en tweedehands verkrijgbaar) en in de bundel *Adelaarsvarens* (1988). Het is ook te vinden op de muur van het stationsgebouw in Arkel.

De reiskameraad

*Op een onaards uur vertrokken,
wars van alles, zonder reisplan,
elke overlegging mijndend
en mij weidend in mijn vrijheid
bij het dansen van de draden,
weet ik feestelijk in mijn jaszak
het kompas, dat onder Arkel
ik als kind eens op een morgen
heb gevonden in de wegberm.*

*Dat mijn trots was, dat het nog is,
dat ik Boreas gedoopt heb.
Waaraan nooit iets geman-
keerd heeft.
Of ik zuidwaarts ga of zigzag,
onomkoopbaar, onverbiddelijk
richt zich de magneet-
naald noordwaarts.
Eindelijk reizen wij weer samen,
twee die bij elkander horen,
twee die aan elkaar gewaagd zijn.*

Januari is dankzij de sneeuw en de zon een mooie maand geweest voor wandelliefhebbers. Daarom in dit nummer een gedicht over een wandeling.

De wandelaar in kwestie is de dichteres Ida Gerhardt. Ze is “op een onaards uur” van huis gegaan, op de bonnefooi, zonder plan of doel. Ze is uitgelaten: ze voelt zich vrij en ziet met plezier de spinnendraden dansen in het ochtendlicht. Ze is alleen, maar toch ook weer niet: in haar jaszak zit haar trouwe reiskameraad, haar kompas. Als kind heeft ze het bij Arkel gevonden (Gerhardt groeide op in Gorinchem) en nu, op 75-jarige leeftijd, draagt ze het nog steeds met liefde bij zich. Het kompas heeft haar dus een leven lang vergezeld. Ze heeft het zelfs een naam gegeven: Boreas, het Griekse woord voor ‘noorden’. Het kompas wijst immers altijd naar het noorden, “onomkoopbaar, onverbiddelijk”. Het kompas is daarmee niet alleen een goede kameraad, het is ook een beetje de tegenpool

van de wandelaar. De wandelaar houdt geen vaste koers aan: ze vertrekt zonder reisdoel en loopt dan weer naar het zuiden, dan weer zigzaggend door het landschap. Wie wel eens door het bos of door de uiterwaarden gedwaald heeft, herkent dit: het pad zigzagt, je gaat nooit recht op je doel af. Maar het kompas is onverbiddelijk: hoe je het ook wendt of keert, het zal altijd naar het noorden wijzen. Blijkbaar heeft het kompas lang in een laadje gelegen, maar “eindelijk zijn wij weer samen”: de zigzaggende wandelaar en haar kameraad, het onverbiddelijke, maar ook trouwe kompas.

De wandelaar en haar kompas: twee vrienden die aan elkaar gewaagd zijn, die elkaar aanvullen, verrijken, scherp houden. “De reiskameraad” geeft niet alleen een opgewekte en ritmische impressie van een ochtendwandeling, maar ook een mooi beeld van een vriendschap voor het leven.

Colofon

Kerkmagazine SPRKND is een uitgave van de Algemene Kerkenraad van de Protestantse Gemeente Alblasserdam en verschijnt 11 keer per jaar.

Oplage: 2.175

Vormgeving en druk

Verloop, Alblasserdam
verloop.nl

Coverfoto Mark den Boer

Redactie Mark den Boer (hoofd- en eindredactie), Judith Bruijn, André Groenendijk, Willeke de Gruijter, Martin de Jong (tekstcorrectie), Paulus-Jan Kieviet, Joke Veerman, Rian Vogel

Emailadres redactie

**redactie-SPRKND@
pga-alblasserdam.nl**

Bezorging Het magazine wordt bezorgd op het huisadres van alle leden van de Protestantse Gemeente Alblasserdam.

Administratie bezorging

**bezorging-SPRKND@
pga-alblasserdam.nl**
t 06-23936403

Rekeningnummer

NL45 RABO 0373 7148 31 t.n.v.
CvK Protestantse Gemeente
Alblasserdam inz. SPRKND

PGA

Algemene Kerkenraad

voorzitter: Kees Brinkman

t 06-3489 6787

e cbrinkman@pga-alblasserdam.nl

scriba: Ad Schinkelshoek

t 06-4248 7387

e aschinkelshoek@pga-alblasserdam.nl

College van kerkrentmeesters

voorzitter: Sjoerd Veerman

t 06-2397 4997

e sveerman@pga-alblasserdam.nl

secretaris: Jurjen Berends

t 06-5348 2226

e jberends@pga-alblasserdam.nl

College van diakenen

voorzitter: Henk Tukker,

t 06-1028 7433,

e htukker@pga-alblasserdam.nl

Secretaris: Ria van den Bogaard

t 06-2453 1119

e diaconie@kerkenpad.nl

Wijkgemeenten

Grote Kerk

predikant: vacant

scriba: Arjan de Winter, Batavierstraat 17,
2951 AA Alblasserdam,

e scriba@grotekerk@pga-alblasserdam.nl

Team beheer Damsteen,
coördinator Gré de Kloe

t 06-40328828

e verenigingsgebouw@kerkenpad.nl

De Brug

predikant:

ds. M.H. (Marianna) van de Graaf

t 06-37296751

e predikantdebrug@pga-alblasserdam.nl

(op woensdag niet bereikbaar)

Bijdragenadministratie

Corné van Eersel

t 06-4115 2088

e bijdragenadm@pga-alblasserdam.nl

Ledenadministratie

Jan Vonk

t 078-691 7581 of 06-2433 1440

e ledenadm-pga@pga-alblasserdam.nl

Bankrekeningnummers

- Aktie Kerkbalans: NL89RABO

0373714815 t.n.v. CvK Protestantse

Gemeente te Alblasserdam

inzake Kerkbalans

- Oogstcollecte: NL04RABO

0373714793 t.n.v. CvK Protestantse

Gemeente te Alblasserdam

inzake Oogstcollecte

- Algemeen: NL26RABO

0373714785 t.n.v. CvK Protestantse

Gemeente te Alblasserdam

Nalatenschap/legaat

U kunt ervoor kiezen om een deel van uw nalatenschap aan de kerk te schenken.

Ook een vast bedrag (legaat) is mogelijk.

Uw wensen legt u vast in een testament dat bij uw notaris wordt opgesteld. Wij helpen u graag, mocht dat nodig zijn.

Ichthuskerk

predikant: ds. M. van Heijningen

Mesdaglaan 33,

2951 PH Alblasserdam

t 078-7854666

e m.vanheijningen@filternet.nl

scriba: Jeroen van Beest

IJsvogel 7, 2953 GC Alblasserdam

t 06-2203 3458

e scribaichthuskerk@pga-alblasserdam.nl

scriba: Hennie van Tienhoven

Kraanbaan 128,

2951 JG Alblasserdam

t 078-8880526

e scribadebrug@pga-alblasserdam.nl

Welkom in onze kerkdiensten

Zondag 8 februari

Grote Kerk

- 09.30 uur ds. A.W. van der Plas,
Waddinxveen
18.00 uur ds. H. van den Belt,
Woudenberg

Ichthuskerk,

- 09.30 uur ds. M. van Heijningen, Kerk
en Schooldienst
18.00 uur ds. P.J. Visser, Den Haag

De Brug Ontmoetingskerk

- 09.30 uur dhr. J. de Gruijter en ds.
M. van de Graaf, Kerk en
Schooldienst
16.00 uur dhr. H. Wolterink,
Prikkelarme dienst
17.00 uur Stilteviering in de
Elthetokerk

Zondag 15 februari

Grote Kerk

- 09.30 uur ds. F. Hoek, Schoonhoven
18.00 uur ds. J.H. de Vree, Dodewaard

Ichthuskerk

- 09.30 uur ds. P. Baas, Zoetermeer
18.00 uur ds. W. Markus,
Bergschenhoek

De Brug Ontmoetingskerk

- 09.30 uur mw. ds. M. van
Schoonhoven, Nieuw-
Lekkerland

Zondag 22 februari

Grote Kerk

- 09.30 uur ds. E. Gouda, Nieuw-
Lekkerland
18.00 uur ds. H.J.T. Lubbers,
Woudenberg

Ichthuskerk

- 09.30 uur ds. M. van Heijningen,
IchthusInn
18.00 uur ds. M. Dubbelman,
Hardinxveld-Giessendam

De Brug Ontmoetingskerk

- 09.30 uur mw. ds. M. van de Graaf

Zondag 1 maart

Grote Kerk

- 09.30 uur ds. H.J. van der Veen,
Sliedrecht
18.00 uur ds. M.C. van den Hoorn,
Ooltgensplaat

Ichthuskerk

- 09.30 uur ds. S.J. van der Vlies,
Rotterdam-Zuid
18.00 uur ds. M. van Heijningen

De Brug Ontmoetingskerk

- 09.30 uur mw. ds. M. van de Graaf

Zondag 8 maart

Grote Kerk

- 09.30 uur ds. J. Muller, Bleskensgraaf
18.00 uur ds. J.H. Lammers, Oud-
Alblas

Ichthuskerk

- 09.30 uur ds. T.L.J. Bos, Den Haag
18.00 uur ds. G.J. van Beek, Hendrik
Ido Ambacht

De Brug Ontmoetingskerk

- 09.30 uur mw. ds. M. van de Graaf,
Heilig Avondmaal
16.00 uur mw. ds. M. van de Graaf,
Heilig Avondmaal
19.00 uur Stilteviering in de
Ontmoetingskerk

Geloofsgetuigen

TEKST: DS. MICHEL VAN HEIJNINGEN

*...door een menigte
van getuigen omringd*

HEBREEËN 12:1

Elk dorp en nagenoeg iedere familie kent ze; afhakers. Mensen die ooit hartstochtelijk meezongen in de kerk. Ze beleden eens met overtuiging het geloof. Nu staan ze aan de zijlijn. Samen vormen al die mensen een groot koor. 'Geloof je nog?', zo klinkt hun lied. Het raakt ongemerkt telkens weer. Het refrein van de afhakers komt binnen. Ook ik blijf vatbaar te zijn voor hun boodschap. Zal ik me bij hen aansluiten?

De brief aan de Hebreeënen is geschreven aan zulke potentiële afhakers. Joden die in Jezus zijn gaan geloven en nu na een tijdje teleurgesteld dreigen op te geven. De schrijver wijst op een andere menigte mensen. Minstens zo'n indrukwekkende groep. In hoofdstuk 11 van dit Bijbelboek is er een lange rij voorbijgekomen. Mooi om er eens even voor te gaan zitten en achter elkaar te lezen. Geloofsgetuigen uit het Oude Testament; ze passeren één voor één de revue. Ze worden aan ons voorgesteld. Hun bijna koppige volharding wordt in herinnering geroepen.

Voor de meesten geldt: ze hebben de vervulling van de belofte niet verkregen (11:39). Ze zijn, ondanks het niet zien, doorgedaan met vertrouwen op God.

In het geloof moet ik het vandaag, net als zij toen, doen met wat ik hoor uit Gods mond. Wat Hij me toezegt, is alles wat ik heb. Zijn beloften zijn en blijven betrouwbaar, zelfs al zie ik in de weerbarstige werkelijkheid van mijn eigen leven of de grote wereld (nagenoeg) niets van de vervulling. De wolk van getuigen omringt me. De gelovigen die me voorgingen roepen me toe: *Hou vol, want Hij laat nooit los* (Opwekking 798)

WIJK